

Rundskab om, at Sogneforstanderskabet har beklaget, at den Vedkommende er bleven indstillet, og særlikt at Sjællands Biskop havde valgt den Allerbaarligste af de Indstillede. Under 12te Januar indgave Beboerne en ny Klage til Ministeriet, hvori de bade om at blive fritagne for denne Lærer, som Ministeriet havde erklæret ikke burde have været indstillet og endnu langt mindre kaldet, og i denne Klage henlede de Opmærksomheden paa forskjellige Ting, der vare blevne dem bekjendte ved de Papirer, som Ministeriet havde udsendt til Forstanderskabets Efterretning, for at det derover skulde afgive sin Erklæring. Det oplyses deri, at vedkommende Lærer, naagt Examenskommissionen ikke havde kunnet give ham nogen Attest for Kirkesang, havde forskaffet sig to Attester fra Musiklærere, den ene om, at han havde et ret respektabelt Gehør, og den anden om, at han var i Besiddelse af saamegen Færdighed, at han kunde forestaae Sangen i en Landsbykirke. Endvidere fandtes der et egenhændigt Brev fra ham, stilet til Sjællands Biskop, hvori han fortæller, at Beboerne i Krummerup ønskede ham til Lærer for deres Børn, og at en Ungre end han var bleven indstillet som Nr. 1, hvilket Beboerne erklærede for usandt, hvad ogsaa fremgaaer af, hvad jeg har oplyst. Klagen fra Beboerne til Ministeriet slutter saaledes, at naar det er erkjendt, at den Kaldede „hverken burde have været indstillet eller kaldet til Krummerup, saa maa det blive det endnu mere, efterat de Mibler, han har benyttet, ere komne for en Dag, og vi bede derfor, at Deres Excellence gunstigt vil afværge, at Distriktet beholder en Lærer, der omgaaes saa letfærdigt med Sandheden, og som vi trods al Ret og Billighed have faaet paa Halsen ved Biskoppens og Forstanderskabets Formands forenede vilkaarlige Anstrengelser“. Paa dette Andragende have Beboerne senere faaet det Svar fra Ministeriet, at der efter de indkomne Oplysninger Intet var ved denne Sag at gjøre. — Jeg tillæber mig nu at stille den Forespørgsel til den ærede Kultusminister:

Vil den høitagtede Kirke- og Undervisningsminister meddele Grunden til, at den under 17de September 1862 foregaaede Udnæv-

nelse af en Skolelærer og Kirkesanger for Krummerup Skoledistrikt endnu ikke er ophævet, naagt den daværende Kirke- og Undervisningsminister i Anledning af en fra Krummerup Sogns Beboere indgiven Klage har erklæret, at den Udnævnte hverken burde have været indstillet eller kaldet dertil?

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal først gjøre den Bemærkning, at den ærede Interpellant i Grunden har givet Svaret paa Ministeriets Begne ved at nævne, at Sagens Behandling endte med, at Ministeriet ikke fandt Anledning til at foretage Videre i denne Sag. Ministeriet maa altsaa have erkjendt, at Vedkommende ikke var kvalificeret til at indstilles og til at kaldes, og den væsentligste Grund dertil vil Interpellanten finde i selve det Brev, hvortil han nu sigtede, og som Ministeriet under 10de Marts f. A. skrev som sit sidste Indlæg i Sagen. Det gik ud paa, at da Vedkommende ikke ved sin Kaldelse er beskikket til Kirkesanger, og da nu en Anden besørger Kirkesangen, finder Ministeriet ikke Anledning til at foretage Videre i Sagen. Den væsentligste Grund til, at han i første Dieblik blev anset for ikke at være kvalificeret, var den, at han efter Foregivende tillige skulde forestaae Kirkesangen, hvortil der ikke kan admitteres Andre end de, der skaffe Bevist for, at de have en god Sangstemme, men den ærede Interpellant har selv indrømmet, at Embedet ikke er opslaaet vakant som Kirkesangerembede, ligesom det i det Hele taget er bekjendt, at Funktionen som Kirkesanger kan flyttes fra den ene Skolelærer til den anden i det samme Sogn, da det paaligger Skolekommissionerne og Sogneforstanderskaberne at overgive Kirkesangens Ledning til den af Skolelærerne, som bedst forstaaer det. Jeg vil nu ikke nægte, at der kan have været Grund for Krummerups Beboere til at ønske en Mand ansat, som havde en god Stemme; men dette var ikke opstillet som Betingelse for at søge Embedet, og Distriktets Beboere have ført Klage over, at deres Sogneforstanderskab ikke har iagttaget, hvad der kunde være ønskeligt, nemlig ved samme Leilighed at give Sognet en god Kirkesanger; de have klaget over, at Sognefor-